

PÍSEŇ 0560

Sláva Bohu na výsosti

L.Moravetz 2011



1. Slá- va Bo- hu na vý- so - sti,
kte- rý jest vždy od věč- no- sti, jenž všecko Slo- vem u - či - nil, v ne-bi, v ze-mi moudře zří- dil.

2. Pomine nebe i země, slovo Páně nezahyne,
aniž bude umenšeno, na věky jest utvrzeno.
3. Ani množství velkých činů neb kterých lidských úkonů
nemohou mu co vzít, přidat; v své čistotě má vždy trvat.
4. Nižádná práce úsilná ani lidská služba pilná,
krom toho slova věčného, nemůže spasit žádného.
5. V Slově víra osvícení, neomylné ujištění
má o celé vůli Boží; ono pravou známost množí.
6. Otvírá i rozum pravý, dává z písma smysl zdravý,
odnímá i pochybení, činí naději k spasení.
7. Svědomí obveseluje, milost v Kristu zaslubuje,
hodnost v jeho zasloužení; napravuje v poblouzení.
8. Tvrdost srdce obměkčuje, truchlou mysl polehčuje,
žádost k Bohu vroucí dává, když i Duch svatý pomáhá.
9. Nadarmo všichni pracují a slibných slov užívají,
chtějí jeviti se mocní, jsou však bez Boha nemocní.
10. I co nad Boha lepšího, co lidem v světě jistšího
než slovo věčného Boha, jímž k spasení svým pomáhá!

Jiří Štyrsa 1541, 1659, 1970